

1901 2. Beh. af Lovf. om Tilsyn med

Dampf. og Damppassagerfartøier. 1902

i dette Dieblit kan indlade mig paa at sige, hvilke Oplysninger og Beviser jeg vilde anse for at være tilstrækkelige til at godtgjøre, at en Person ikke blot var uegenmyttig, men tillige havde tilstrækkelig Indsigt til at kunne praktisere som Læge. Attest fra et stort Antal Beboere, hvad enten de sidde i Sogneraadet eller ikke, vil jeg ikke kunne love skal være afgjørende for mig, netop ifølge den Betragtning, jeg nylig tillod mig at gøre gjældende.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og

vedtoges med 65 Stemmer mod 1.

Endringsforslag til Sagens anden Behandling indkaldtes til Indgivelse inden forstkommende Lørdag Middag Kl. 1.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Tilsyn med Dampkedler og Damppassagerfartøier“.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Schubenhed: Ligeoverfor den betydelige Udvikling, der i den senere Tid er foregaaet med Dampens Anvendelse til flere Formaal, kan jeg godt forstaa, at Regjeringen har fundet sig fortaaleliget til at fremkomme med Forslag til Sikkerhed for Liv og Eiendom lige overfor den Fare, som naturligvis er forbunden med Udviklingen og Benyttelsen af Dampen efter en større Maalestok. Det er imidlertid en Kjendsgjerning, at Ulykkestilfælde og Explosioner stamme i en Mængde Tilfælde fra uforsigtig Benyttelse af disse Apparater og i langt færre Tilfælde fra Kedlernes mere eller mindre gode Tilstand. Jeg tror derfor ikke, at man kan vente sig synderlig Nytte af dette Lovforslag, og jeg tror derfor heller ikke, at dette Forslag, forsaavidt det angaar Dampkedler, har videre Betydning. Ganske anderledes stiller det sig imidlertid for mig, naar Talsen er om det Tilsyn, som i Loven er foreslaaet med de Dampfartøier, som benyttes til Passagerfart. Efter den Udvikling, som er foregaaet med Benyttelsen af dette Befordringsmiddel, er det efter min Mening blevet en absolut Nødvendighed, at der føres et skarpt Tilsyn med saadanne Fartøier, nemlig hvad angaar selve Skibet og hvad dertil hører. Ligeoverfor den bestandig

stigende Fretvents og de naturlige Dnister fra Rhedernes Side om at seile saa billig og med saa saa Omkostninger som mulig, anser jeg det for at være Regjeringens ligefremme Pligt at træffe saadanne Foranstaltninger til Sikkerhed og Beskyttelse for de Mange, som, naar vi endog saa blot se hen til vor geografiske Beliggenhed, ere ligefrem nødte til at benytte Dampskibe som Befordringsmidler. Jeg kan derfor ikke Andet end glæde mig over, at dette Lovforslag er fremkommet, men jeg finder det paa den anden Side kun lidet helbigt, at man har sammendraget disse to efter min Mening høist forskellige Tilsyn med Dampkedler og Passagerfartøier i et og samme Lovforslag, og jeg tror ogsaa, at man ved at læse det igjennem vil se, at det Tilsyn, som skal ydes Skibe, og som er det vigtigste, har taget Glæde ved denne Sammendragning. Det forekommer mig, at de Bestemmelser, man har taget i saa Henseende, hverken med Hensyn til Form eller Indhold ere tilstrækkelig fyldestgjørende til den Sikkerhed og Betyngelse, man har villet opnaa. Det er jo klart, at naar Talsen er om Dampskibe, som fare for en stor Del om Natten i snævre Farvande, hvor de vilde møde mange Skibe, kan man være sikker paa, at der vil og maa indtræffe Uheld, der kunne være af større eller mindre Omfang, og indtræffe med større eller mindre Mellemrum, men som ganske vist ville indtræffe. Derfor bør Lovforslaget efter min Mening hovedsagelig gaa ud paa at træffe saadanne Foranstaltninger med Hensyn til Skibes Bygning og Udrustning, at man, naar saadanne Uheld indtræffe, kan, om ikke forebygge, saa dog væsentlig indskrænke de Ulykker, der maa knytte sig dertil. Det forekommer mig ikke, at Lovforslagets Bestemmelser gjøre Fyldest i saa Henseende. Det forekommer mig, at man ligesom har været bange for at paalægge Rhederne de nødvendige Forpligtelser, at der er taget mere Hensyn til Rhedernes Befruemmelighed og Økonomi end til Passagerernes Sikkerhed. Medens der er nogle høist tarvelige Bestemmelser i § 4 om, hvormange Redningsbøter og Redningsbæltter Skibene skulle føre med sig, i Forhold til deres Størrelse — i Parenthes skal jeg bemærke, at naar det et Sted hedder, at Redningsbæltterne skulle være 5 pCt. af det største Passagerantal, kunde jeg være tilbøielig til at antage, at her forelaa en Trykfeil, idet man næsten ikke godt kan antage, at denne Bestemmelse ikke blot er kommen fra Regjeringen, men ogsaa har passeret det andet Thing — og medens der er en lignende tarvelig Bestemmelse